Psalmul 23 Păstorul meu !

Acest psalm este ieşit din străfundul inimii lui David, păstorul care iubea, îngrijea şi păzea oile sale. Este un psalm foarte cunoscut şi de aceea mai puţin înţeles cu inima. David este omul care experimentează în viaţă cele mai mari înălţimi dar şi cele mai mari coborâri.

David îl omoară în război pe uriaşul Goliat, ajunge rege, are succes 2 Sam.5:1-5, dar a trecut şi prin văi ale umbrelor morţii care i-au frânt inima:

-a pierdut un copil, un alt copil al lui l-a îndepărtat de la tron, a vrut să-l omoare.

În aceste situaţii el strigă spre Domnul, Păstorul Lui. El vrea ca Domnul să îngrijească de el, la fel cum David îngrijea de oile sale.

v.1.

Există o corelare între Psalmul 23 şi Ioan 10. Eu Sunt Păstorul cel bun. Isus este Cel ce ne conduce vieţile, El este Cel ce-şi cheamă oile pe nume. Să auzi vocea Domnului Isus, şi să-L urmezi pe El, este acea tainică împlinire pentru care am fost creaţi. În lume există multe voci străine de Domnul, mulţi păstori, lideri spirituali pe care suntem tentaţi să-i urmăm. Există impulsuri lăuntrice ale noastre, care ne dau ghes şi ne îndeamnă, şi pe care le luăm de bune şi de urmat, şi uităm de Domnul. Există persoane apropiate pe care le urmăm în defavoarea Păstorului. Gal.4:17 :”nu cu gând bun sunt plini de râvnă ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi, ca să fiţi plini de râvnă faţă de ei”.

Dacă nu este Domnul Păstorul meu, personal, prieten intim, Cel căruia îi spun totul, şi în care am încredere, atunci nu voi putea beneficia de partea a doua a versetului :”nu voi duce lipsă de nimic”. 1 Cor.1:30

Dacă ne întoarcem faţa de la El, şi de la tot ce poate face El pentru noi, pierderea este a noastră.

Ioan 10:8 ”hoţi şi tâlhari”: aceştia ne fură, ne mint, ne călăuzesc pe căi greşite, şi în loc de odihnă, linişte şi pace, experimentăm nesiguranţă, frică, lipsă de hrană şi de călăuzire. Cu Isus avem o viaţă din belşug iar fără El avem o viaţă de rătăcire.

În engleză, partea a doua a v.1 spune:” *nu vreau nimic*”. Atunci când îL am pe Domnul, am totul deplin. Coloseni 2:10.

v.2

„Păşuni verzi”=să vedem cum e la evrei aceste păşuni verzi, pentru că locurile lor sunt diferite de ale noastre. Evreii au două sezoane ploioase pe an, şi doar în anumite locuri este apă şi verdeaţă. Cum te îndepărtezi de acel loc, totul devine arid, uscat, fără prea multă viaţă.

Domnul Isus – Păstorul ne călăuzeşte dinspre deşertul nostru (o viaţă obosită de multe greutăţi şi păcate) către El. În El avem totul deplin. Păstorii evrei duc oile la

astfel de locuri cu apă şi verdeaţă către prânz şi stau acolo 3,4 ore, şi oile beau apă, mănâncă, se odihnesc şi după aceea le duc înapoi în staule.
Păstorul nostru ne cheamă să mergem după El, dacă suntem trudiţi şi împovăraţi. Matei 11:28.
Spre deosebire de aceste animale care vin şi pleacă de la acest loc cu apă şi verdeaţă, noi suntem chemaţi aici, acum, să stăm permanent. Locul cu verdeaţă nu se află după moarte, ci acest loc începe de aici, pentru că locul de odihnă nu este o ţară ca a evreilor, sau un loc cu apă şi verdeaţă ca al oilor, ci este o Persoană, Isus Hristos.
Când stăm mereu în El, avem parte de călăuzire, o problemă majoră în viaţă. Nu ştim ce să alegem, ne frământăm şi strigăm la Domnul doar când nu mai avem ieşire dintr-o situaţie, şi cerul rămâne de plumb. De ce? Pentru că nu stăm în El permanent.
Psalmi 131:2"sufletul îmi este liniştit şi potolit ca un copil înţărcat, care stă lângă mama sa". Filipeni 4:6
Dacă vrei o viaţă paşnică şi liniştită, atunci intră prin Uşă. Ioan 10:7-9.

Te încrezi tu doar în El, sau îL urmezi pe Domnul dar mai mergi şi după alţi străini? Cine umblă în pas cu lumea nu va fi în pas cu Dumnezeu ! Când umbli cu Domnul te luminezi şi vezi cât de răi sunt străinii, şi fugi de ei.

Pace cu Dumnezeu – pace cu noi înşine – pace cu cei din jur !

v.3

"Mă călăuzeşte pe căi drepte, datorită Numelui Său"- este centrul psalmului. Când eu merg bine, El este lăudat, când merg drept la ţintă fără să mă abat El este bucuros. El este Cel ce mă călăuzeşte. Drumul drept este cel mai scurt. Să nu umblăm cu ocolişuri căci ne vom rătăci. Ca să fim drepţi din interior către exterior, Păstorul Şi-a dat viaţa. Acum eu doar trebuie să urmez. Cu Păstorul nostru mergem la sigur !

v.4

„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrelor morţii, nu mă tem de nici un rău". Poate că nu toţi trec prin aceste văi în viaţă, deşi cred că nimeni nu este scutit de aceste văi care parcă sunt aproape de moarte, dar chiar şi aşa, chiar dacă ar fi, eu am siguranţă. În vale nu suntem abandonaţi. Vulturii trec şi ei pe acolo, atunci când li se tocesc ghearele, penele, şi se duc într-o vale şi acolo cei mai tineri îi hrănesc. După un timp îşi revine şi din nou zboară. La fel şi noi, dar mai este o ultimă vale a tenebrelor morţii, şi mulţi se tem de ea.
Cei mai bravi oameni de pe acest pământ tremură în faţa morţii. Nu îţi împietri inima cum că ţie nu-ţi va fi frică, pentru că vei regreta amarnic şi veşnic, acolo unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge, dacă mori neîmpăcat cu Dumnezeu.

Dar eu nu mă tem, pentru că Tu eşti cu mine. Vedeţi că nu spune că este cu noi, ci cu mine. În această ultimă vale, nu mai rămâi cu nimeni. Nimeni de aici de pe pământ nu te poate petrece dincolo. Nici banii, nici prietenii, nic familia, nimeni nu poate merge cu noi. Toţi, ca la aeroport, ne pot duce până într-un punct, după aceea suntem singuri, sau cu Domnul.

O altă întrebare: ”este Isus cu tine acum, sau îL vrei doar acolo, atunci”? Va fi cu tine atunci când vei fi la o secundă de veşnicie?
Te-ai urcat în trenul veşniciei, sau bei, mănânci, benchetuieşti şi zici că atunci când o fluiera trenul, îl iei din mers?! La final unii cred că i-a păcălit pe toţi, şi pe oameni, şi pe Dumnezeu.

Ioan 10:12,13. Când moartea se apropie de noi, duşmanul nostru, şi vede cine este cu noi fuge de rupe pământul de frica Lui Isus. Pentru că eu nu sunt singur, Păstorul meu este cu mine, şi ştiu că El mă va conduce în siguranţă acasă.
El mi-a promis:”n-am să te las cu nici un chip nu te voi părăsi”.

Promisiunea Lui nu este că nu vom avea dureri, ci că în acele dureri, prin ele, El va fi cu noi, în noi, lângă noi, tot timpul, permanent.

Oare să ne lase atunci când ne este mai greu? Păi ce Dumnezeu ar fi Acela?
Cine ar îndrăzni să se atingă de prea iubiţii Lui?
Zaharia 2:8b”cine se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui”!

v.4 Toiagul şi nuiaua Ta mă mângâie.
În astfel de împrejurări grele avem nevoie de mângâiere. Să nu credeţi că nuiaua este pentru a ne lovi în aceste momente din vale, nu. El va fi acolo ca să te mângâie. Ne mângâie cu vorba, ne încurajează, şi cu nuiaua ţine departe pe cei ce ar îndrăzni să se apropie de noi până să vină clipa plecării, şi cu toiagul ne agaţă dacă am căzut în vreo groapă.
Aş vrea să clarific, că toate acestea se pot întâmpla înainte să plecăm în veşnicie, atât timp cât suntem în trupul acesta, după aceea nu mai este nevoie, pentru că într-o fracţiune de secundă vom fi acasă. Nu sunt vameşi corupţi în văzduh cărora trebuie să le dăm bani, noi cei vii rămaşi în urmă, sau cel ce călătoreşte, nu, aşa ceva nu este biblic.
Lupta se dă pe viaţă şi pe moarte, atunci când omul este viu. Mortul moare cu viitorul hotărât dinainte!
Mă tem că nu fratele din sicriu trece acum prin valea umbrelor morţii, ci tu care nu-L ai pe Domnul Isus ca Domn şi Mântuitor.

Sufletul tău are nevoie de Mângâietorul Isus Hristos! Ai nevoie de călăuzire şi de apărare, atunci apelează la Cel mai Bun. Ia acest adevăr acum aici, pentru atunci acolo, unde vei fi gata să pleci în veşnicie.

Domnul este păstorul meu…
Asta înseamnã RELAŢIE!
Nu voi duce lipsă de nimic…
Asta înseamnã RESURSE!
El mă paşte în păşuni verzi…
Asta înseamnă PURTARE DE GRIJĂ!
Si mă duce la apă de odihnă…
Asta înseamnă ODIHNĂ şi ÎNVIORARE!
Îmi înviorează sufletul…
Asta înseamnă VINDECARE!
Si mã povãtuieşte pe cărări drepte…
Asta înseamnă CÃLÃUZIRE!
Din pricina Numelui Sãu…
Asta înseamnă SCOP!
Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morţii…
Asta înseamnă CONFRUNTARE şi ÎNCERCARE!
Nu mă tem de nici un rău…
Asta înseamnã PROTECŢIE!
Căci tu eşti cu mine…
Asta înseamnă CREDINCIOŞIE!
Toiagul şi nuiaua Ta mă mângâie…
Asta înseamnă ÎNDREPTARE şi OCROTIRE!
Tu îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei…
Asta înseamnă SPERANŢĂ!
Îmi ungi capul nu untdelemn…
Asta înseamnă CONSACRARE!
Şi paharul meu este plin de dă peste el…
Asta înseamnă BELŞUG!
Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele…
Asta înseamnă BINECUVÂNTARE!
Şi voi locui în Casa Domnului…
Asta înseamnă SIGURANŢĂ!
Până la sfârşitul zilelor mele…
Asta înseamnă ETERNITATE!
Amin,
Asta înseamnă ÎMPLINIRE!

v.5. După ce am ieşit din situaţia de criză, din Valea Umbrelor Morţii, Păstorul nostru vrea să ne întărească. Şi ce e mai bun decât o masă, dar o masă regească, nu orişicum.
Felul în care este pusă masa, mâncărurile, binecuvântările, El pune masa, şi o pune în faţa acelora care te-au umilit şi te-au batjocorit, ca ei să vadă că Lui nu-i este ruşine cu tine. Domnul vrea să stea cu tine la masă. Apoc.3:20.

El ne aşează masa în public, El ne serveşte, El ne unge capul cu un untdelemn de bucurie, şi de speranţă. El vrea să miroşi frumos, după atâta jale. Faptul că El ne pune masa, El ne unge capul cu ulei frumos mirositor, arată că noi suntem oaspeţii Lui. *Şi asta se face aici pe pământ, nu în cer*.
În cer va fi inimaginabil de frumos, dar până la cer, este pământul. În cer nu vor mai fi potrivnicii!
Îţi va turna în pahar binecuvântări până va da peste el. Domnul ştie cât de greu a fost, dar faptul că ai rămas credincios, e o mare bucurie pentru Domnul. Faptul că l-ai biruit pe cel rău prin bine, aduce răsplata. Domnul a stat cu tine necontenit în încercările tale, şi te ştie, ne cunoaşte, şi ştie cât putem să ducem, iar când ieşim la liman, ce bucurie. Luca 15:11-32 ce bucurie pe toţi atunci când fiul risipitor s-a întorc acasă la tata. Tată, mai bine rob la tine, decât liber la Satan.

v.6 „Fericirea şi îndurarea mă vor însoţi”, nu putem fi lipsiţi de ele, suntem şi fericiţi şi nefericiţi, aici şi acum pe pământ, dar vom locui, acum voi locui în Casa Domnului, de-acum şi până în veac.

Biblia se poate rezuma la 3 cuvinte:”Domnul este cu noi”! Domnul este lângă om de dinainte de cădere şi după, mereu şi mereu.
2 Cor 5:7 „noi umblăm prin credinţă, nu prin vedere”. Psalmi 27:4; Ps.42:1; Ps.63:1-8. Amin!